

پژوهشهای جغرافیایی - شماره ۴۷، بهار ۱۳۸۳

صص ۸۱-۹۴

برنامه‌ریزی کاربری اراضی با استفاده از سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی (منطقه مورد مطالعه: خرم‌آباد)

دکتر منوچهر فرج زاده - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه تربیت مدرس*
تاج‌الدین کرمی - کارشناس ارشد سنجش از دور وساج

پذیرش مقاله: ۸۱/۹/۳۰

چکیده

سرزمین یک محیط فیزیکی شامل آب و هوا، توپوگرافی، خاک، هیدرولوژی و پوشش گیاهی می‌شود. همه این عوامل برای بهینه‌سازی کاربری اراضی بر مبنای توان اکولوژیک مناطق استفاده می‌شوند. در این مطالعه که در منطقه خرم‌آباد صورت گرفته است؛ عوامل محیطی از جمله شیب، جهت، زمین‌شناسی، پوشش گیاهی، ارتفاع، میزان بارندگی و نوع خاک با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی و تصاویر سنجش از دور تولید و جمع‌آوری شده‌اند. با بهره‌گیری از توابع ویژه ساج از جمله همپوشانی و بافرینگ و ارزیابی چندعامله با استفاده از روش وزن دهی^۱ CRITIC، تناسب اراضی منطقه برای کاربری‌های مختلف از جمله کشاورزی، توریسم، جنگل‌کاری و مرتعداری تعیین شده است. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که در منطقه مورد بررسی امکان توسعه اراضی کشاورزی، مرتع و جنگلداری به ترتیب تا میزان ۳۵،۲۶ و ۲۰ درصد از وسعت منطقه وجود دارد.

واژگان کلیدی: آمایش سرزمین، سیستم اطلاعات جغرافیایی، کاربری اراضی، خرم‌آباد

مقدمه

تنوع در شرایط محیطی و تفاوت آنها از منطقه‌ای به منطقه دیگر مانند تفاوت‌های اقلیمی، زمین‌شناسی و توپوگرافی، خاک، منابع آب و پوشش گیاهی باعث تفاوت در توان اکولوژیک مناطق می‌شود. استفاده از زمین بدون در نظر گرفتن تفاوت‌های اکولوژیک و پتانسیل‌های محیطی باعث پیامدهای ناگوار همچون فرسایش، بیابان‌زایی، آلودگی زمینها و تخریب محیط زیست می‌شود که در نهایت منابع طبیعی را در معرض تهدید قرار داده و محیط را از توسعه پایدار دور می‌سازد. اینگونه موارد نتیجه آن است که در سرزمینی کشاورزی صورت می‌گیرد که برای تولید فراورده‌های کشاورزی تناسب ندارد؛ در زمینی خانه‌سازی می‌شود که برای خانه‌سازی مناسب نیست و در دامنه کوهی چرای دام صورت می‌گیرد که برای مرتعداری تناسب ندارد. در چنین شرایطی مدیریت غلط و روش‌های نادرست بهره‌برداری دست به دست هم داده، زمینه کاهش منابع و استفاده غیرمنطقی انسان از سرزمین را

* farajzan@modares.ac.ir

1- Criteria Importance Through Intercriteria Correlation

فراهم می کنند.

افزایش سیل در سالهای اخیر، آلودگی هوا و آب در شهرهای بزرگ، از بین رفتن سطح وسیعی از جنگل ها، رشد بی رویه شهرها، بیابانزایی گسترده، متروکه شدن کشتزارها و افزایش واردات مواد غذایی از نتایج استفاده نادرست از سرزمین می باشد که در نهایت به فقر و تخریب منابع محیط زیست منجر می گردد. به منظور جلوگیری از فقر و تخریب سرزمین، برنامه ریزان به ارائه مدل هایی جهت استفاده از سرزمین پرداخته اند که مطابق این الگو بهره برداری مناسب با استعداد طبیعی منطقه بوده و از سرزمین به اندازه توان یا پتانسیل تولیدی آن بهره برداری شود. توجه به نوع استفاده از زمین و کاربری سازگار با آنکه پاسخگوی نیازهای اقتصادی - اجتماعی بشر باشد، زمینه پیدایش آمایش سرزمین یا برنامه ریزی منطقه ای و برنامه استفاده از اراضی را فراهم ساخته است (مهاجر شجاعی، ۱۳۶۴، ص ۵۱).

برای شناسایی توان و همچنین تحلیل سازگاری انواع کاربری ها با توان مناطق، استفاده از تکنیک ها و علوم سنجش از دور و سیستم های اطلاعات جغرافیایی (ساج) به منظور تولید و تحلیل داده ها توجه زیادی را به خود جلب کرده است. استفاده از عکس های هوایی و تصاویر ماهواره ای برای تهیه نقشه های کاربری اراضی از سابقه زیادی برخوردار است. لئو با استفاده از داده های سنجنده^۱ (MSS) لندست، نقشه کاربری اراضی شمال کشور چین را با مقیاس ۱:۶۰۰,۰۰۰ تهیه کرد (لئو، ۱۹۷۵، صص ۱۴۷-۱۴۶).

پریرا^۲ و تیلانا دراجان^۳ به مطالعه کاربری اراضی سریلانکا با استفاده از GIS پرداخته و تناسب اراضی را برای کشت محصولات کشاورزی تعیین نمودند. آنها بر اساس عوامل شیب، سری خاک و قابلیت زمین و چگونگی آبیاری، منطقه مورد مطالعه خود را به چهار واحد تقسیم کرده، سپس با استفاده از تحلیل نقشه ها و اطلاعات مربوطه در محیط ساج به ارزیابی تناسب اراضی برای هر واحد پرداختند (پریرا و تیلانا دراجان، ۱۹۹۱، ص ۱۸۱). پراکاش و گوپتا با استفاده از داده های ماهواره های لندست و IRS هند اقدام به تهیه نقشه کاربری اراضی و تغییرات کاربری اراضی در معدن زغال سنگ ناحیه چهاریای^۴ هند کردند. آنها با استفاده از داده های سنجش از دور، انواع کلاسهای کاربری را تفکیک کرده و سپس انواع کاربری های بهینه مناطق را مشخص نمودند (پراکاش و گاپتا، ۱۹۹۸، صص ۳۹۱-۴۱۰).

در کشور ما نیز کارهای مختلفی در این ارتباط صورت پذیرفته است. تهیه نقشه برنج کاری و برآورد سطح زیرکشت استان گیلان با استفاده از تصاویر سنجنده^۵ TM ماهواره لندست و ساج توسط اداره کل آمار و اطلاعات وزارت کشاورزی (۱۳۷۴) از جمله این موارد بوده است. جهانی (۱۳۷۶) با استفاده از سنجش از دور و ساج و با بهره گیری از روش ارزیابی چند عامله، قابلیت اراضی منطقه طالقان را انجام داد. احمدی زاده و همکاران (۱۳۷۸) با استفاده از ساج و مدل های اکولوژیک، برنامه جامع کاربردی استان خراسان را انجام دادند. آنها با استفاده از تحلیل

1- Multi Spectral Scanner

2- Perera

3- Thillana Darajan

4- Jharla

5- Thematic Mapper.

همپوشانی ساج با توجه به مدل‌های آمایش سرزمین، طبقات نقشه‌های مختلف را کدگذاری کرده و سپس به ارزیابی توان اکولوژیک استان خراسان پرداختند. در منطقه مورد مطالعه مهاجر شجاعی (۱۳۶۱) نقشه قابلیت اراضی استان لرستان را با بهره‌گیری از داده‌های زمینی در مقیاس ۱:۲۵۰,۰۰۰ تهیه نموده است.

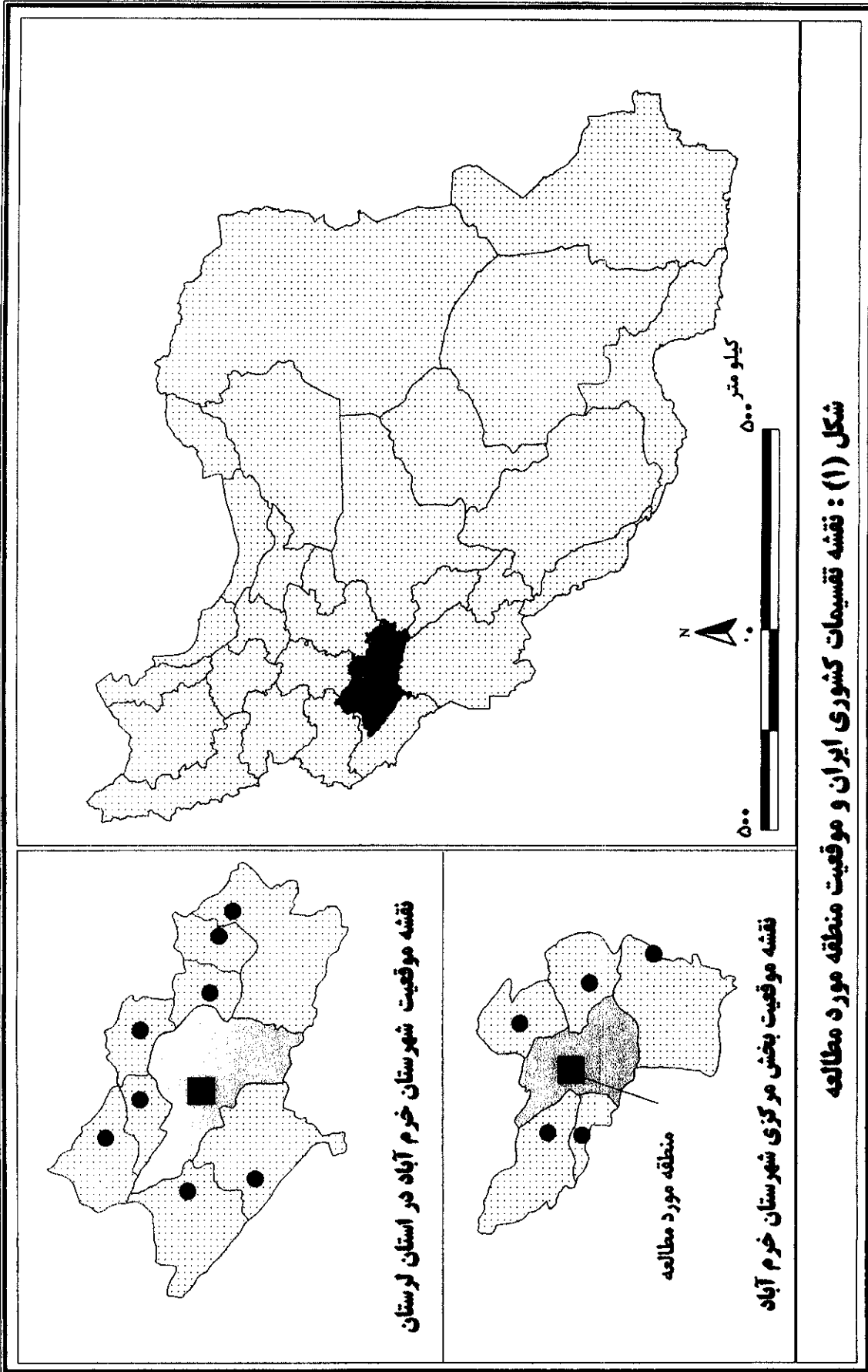
با توجه به سوابق موجود، تحقیق حاضر در پی آن بوده است که با بهره‌گیری از تکنیک‌های سنجش از دور و ساج با تولید و تحلیل اطلاعات، ابتدا وضعیت تناسب کاربری‌ها را با وضع موجود مشخص نموده و در نهایت کاربری‌های مناسب و بهینه را معرفی نماید.

منطقه مورد مطالعه در این تحقیق در موقعیت $33^{\circ}20'$ عرض شمالی و $48^{\circ}15'$ تا $48^{\circ}30'$ طول شرقی قرار گرفته است (شماره شکل ۱). مساحت آن $432/1$ کیلومتر مربع بوده و از تنوع جغرافیایی عمده‌ای برخوردار است. از نقطه نظر تقسیمات سیاسی، منطقه مورد مطالعه در شهرستان خرم‌آباد از استان لرستان قرار گرفته است. این شهرستان دارای ۶ بخش شامل یک شهر، ۲۲ دهستان و ۸۵۳ آبادی دارای سکنه است. جمعیت این شهرستان ۴۶۲۱۳۳ نفر بوده که ۵۹/۰۳ درصد در نقاط شهری و ۴۰/۲۶ درصد در نقاط روستایی سکونت داشته و بقیه غیرساکن هستند (مرکز آمار ایران، ۱۳۷۵، ص ۱۶).

تپ اراضی و مساحت آنها در منطقه مورد مطالعه شامل کوهها (۳۸ درصد)، تپه‌ها (۱۱ درصد)، دشت‌های رودخانه‌ای (۱۹/۵ درصد)، دشت‌های دامنه‌ای (۱۶/۴ درصد) فلات‌ها و تراس‌های فوقانی (۷/۶ درصد) و واریزه‌های بادبزنی شکل سنگریزه‌دار (۷/۵ درصد) است (مهاجر شجاعی، ۱۳۶۱). با توجه به ارقام فوق ملاحظه می‌شود که کوهها و تپه‌ها در مجموع بیش از ۵۰ درصد از منطقه را تشکیل می‌دهند و از اینرو ناحیه مورد مطالعه یک منطقه کوهستانی محسوب می‌شود و وسعت اراضی که برای فعالیت‌های کشاورزی قابل استفاده باشد، به طور نسبی کمتر است. اقلیم منطقه مورد مطالعه در کل از نوع نیمه خشک است که دارای متوسط بارندگی سالانه ۵۱۰ میلیمتر و متوسط دمای سالانه ۱۷ درجه سانتیگراد است. در مجموع، در ارتفاعات مقادیر بارندگی بیشتر شده و دما کاهش پیدا می‌کند. از نظر اقلیمی این منطقه دارای زمستان‌های سرد و تابستان‌های معتدل است.

مهمترین جریان سطحی منطقه مورد مطالعه رود خرم‌آباد است که از ارتفاعات خرم‌آباد سرچشمه گرفته در نهایت به رودخانه کرخه می‌پیوندد. دبی ماهانه رود خرم‌آباد برای سالهای ۳۵-۱۳۳۴ تا ۷۶-۱۳۷۵ برابر ۷۰۶/۲ متر مکعب در ثانیه می‌باشد که حداکثر آن در فروردین ماه و حداقل آن در شهریور ماه به ترتیب با ۷۰۰ و ۱۳۰ متر مکعب در ثانیه اندازه‌گیری شده است. متوسط حجم دبی سالانه برای دوره ۱۷ ساله رود خرم‌آباد برابر ۳۹۵۳ میلیون متر مکعب می‌باشد.

از نظر آبهای زیرزمینی به طور کلی خرم‌آباد شهری است که بر روی آبهای کارستیک شناور است و سرابهای متعددی ارتفاعات شمال باختری و جنوب خاوری آن را تغذیه می‌کند. از جمله این سراپها می‌توان به سراب کیو، گرداب مطهری اشاره نمود. آبرفت‌های قدیمی در دشت جنوبی خرم‌آباد با ضخامت حدود سه متر و آبرفت‌های جدید دامنه‌ای که مخلوطی از قله‌سنگ، قطعات آهک، ماسه، رس و مواد رادیولاریتی تشکیل شده‌اند. این آبرفت‌ها غالباً ذخائر آب قابل ملاحظه‌ای دارند. مخازن اصلی آبهای زیرزمینی منطقه مورد مطالعه شامل تشکیلات آبرفتی

نقشه موقعیت شهرستان خرم آباد در استان لرستان

نقشه موقعیت بخش مرکزی شهرستان خرم آباد

منطقه مورد مطالعه

شکل (۱) : نقشه تقسیمات کشوری ایران و موقعیت منطقه مورد مطالعه

دوران چهارم و بعضی از تشکیلات زمین‌شناسی قدیمی‌تر به خصوص آهکها است. کیفیت آب زیرزمینی در تشکیلات آهکی ایلام و گورپی از نظر شرب و کشاورزی مناسب بوده ولی در برخی نقاط مانند تشکیلات فارس اکثراً شور شده و برای کشاورزی و شرب مناسب نیست (مرکز پژوهش‌ها و مطالعات کاربردی کارست، ۱۳۵۷، ص ۱۲).

داده‌های مورد استفاده و تشکیل پایگاه اطلاعاتی

۱- زمین‌شناسی

از دیدگاه زمین‌شناسی، منطقه مورد مطالعه در ناحیه چین خورده زاگرس واقع شده است که سازندهای زمین‌شناسی اواخر دوره دوم زمین‌شناسی تا عهد حاضر در آن گسترش یافته‌اند. قدیمی‌ترین سازندهای زمین‌شناسی این ناحیه سنگهای کربناته متعلق به کرتاسه (سازندهای ایلام و سروک) می‌باشد. در کل، سازندهایی که در منطقه مشاهده می‌شود عبارتند از: سازندهای ایلام، تارپور، امیران، تله زنگ، کشکان، شهبازان، سروک، بختیاری، سورگاه و آسماری. مواد متشکله این نوع سازندها عمدتاً آهکهای رسی، سیلیستون، ماسه سنگ، کنگلومرا، دولومیت و شیل می‌باشد. رسوبات دوران چهارم شامل آبرفت‌های قدیمی، آبرفت‌های جدید، واریزه‌های دامنه‌ای، مخروط افکنه‌ها، تراس‌ها و آبرفت‌های رودخانه‌ای می‌باشد (سازمان آب ایران، ۱۳۴۹، صص ۱۸-۲۵).

۲- خاکها

گروه‌های بزرگ خاک که براساس روش FAO تعیین و مشخص گردیده‌اند، برای هر یک از واحدهای تیپ اراضی در منطقه مورد مطالعه به شرح زیر می‌باشد. این مطالعات توسط مؤسسه آب و خاک وزارت جهاد کشاورزی صورت گرفته است. در واحد کوهستانی خاکها از نوع (Lithosols) است. در واحد کوهها و تپه‌ها خاکهای کم عمق تا نیمه عمیق و در بعضی قسمت‌ها توأم با رخنمون سنگی (Lithosols) است. در کوهها و تپه‌های جنگلی، خاکها نسبتاً عمیق تکامل یافته (Cambic) و یا (Cllasic) در آنها بچشم می‌خورد.

فلات‌ها و تراس‌های دارای خاک نیمه عمیق تا نسبتاً عمیق، با بافت سنگین تا خیلی سنگین همراه با تجمع مواد آهکی در طبقات زیر و از نوع Cllasic brown Soils, Cllasic soils می‌باشد. در دشت‌های دامنه‌ای، خاک عمیق با بافت سنگین تا خیلی سنگین همراه با تجمع مقداری مواد آهکی در لایه‌های زیرین خاک دیده می‌شود و خاکهای آن شبیه گروه خاکهای فلات‌ها و تراس‌ها می‌باشد. در دشت‌های رسوبی رودخانه‌ای، خاکهای عمیق با بافت سنگین تا خیلی سنگین و خاکهای تکامل یافته مشاهده می‌شود که در گروه خاکهای Brown Soils قرار می‌گیرد. واریزه‌های بادبزی شکل سنگریزه‌دار شامل خاکهای کم عمق تا نیمه عمیق با سنگریزه زیاد و بافت متوسط و سبک بر روی سنگهای ریز و درشت و در گروه Alluvial Soils Cllasic قرار می‌گیرد.

۳- نقشه ارتفاع، شیب و جهت شیب

تغییرات ارتفاع یک منطقه را می‌توان به چند روش مدل‌سازی کرد. در این مطالعه با بهره‌گیری از خطوط

منحنی میزان این کار صورت گرفته و مدل رقومی ارتفاع^۱ (DEM) تهیه گردید. علاوه بر اینکه مدل مزبور به عنوان نقشه ارتفاع مورد استفاده قرار گرفته است، از آن برای تهیه نقشه‌های شیب و جهت شیب نیز استفاده شده است. نتایج حاصل از این نقشه‌ها نشان می‌دهد که حدود ۶۴ درصد از منطقه در ارتفاع ۱۱۰۰ تا ۱۴۰۰ متری قرار گرفته، شیب‌های ۱۲ درصد در ۶۰ درصد از منطقه گسترش دارند و شیب‌های جنوبی تا شمالی - غربی دارای بیشترین فراوانی (حدود ۵۰ درصد) در منطقه هستند.

۴- تهیه نقشه حساسیت به فرسایش

به طور کلی عوامل مؤثر در میزان فرسایش عبارتند از: قدرت عامل فرسایش، فرسایش‌پذیری خاک، شیب زمین و وضعیت پوشش گیاهی. در این پژوهش از عامل بارندگی به عنوان عامل فرسایش دهنده و نقشه لیتولوژی منطقه، نقشه شیب و پوشش گیاهی جهت تهیه نقشه فرسایشی استفاده شده است. نتایج حاصل نشان می‌دهد که حدود ۴۰ درصد از وسعت منطقه در معرض فرسایش کم تا متوسط بوده و ۱۵/۵ درصد در معرض فرسایش زیاد قرار دارد. در مابقی سطح منطقه نیز فرسایش خیلی کم حاکمیت دارد.

۵- نقشه همباران منطقه

توجه به اینکه میزان بارندگی و به طور کلی اقلیم نقش اساسی در تعیین کاربری‌ها دارد، در مطالعه حاضر با اطلاعات هشت ایستگاه هواشناسی و بارانسنجی آفرینند، پلدختر، پل کشکان، چم انجیر، خرم‌آباد، سراب سید علی، معمولاً و نوزیان برای دوره ۳۰ ساله ۱۹۶۴ تا ۱۹۹۵ میلادی نقشه همباران منطقه تهیه و استفاده شده است. ضریب همبستگی بین مقدار ارتفاع و بارش ۰/۸۴۷ بوده که با استفاده از معادله درون‌یابی تهیه شده و نقشه همبارش تولید گردیده است.

۶- تهیه نقشه شاخص پوشش گیاهی

جهت تهیه این نقشه از شاخص معروف^۲ NDVI با عملیات جبری بین باندهای قرمز و مادون قرمز سنجنده TM ماهواره لندست مستعلق به سال ۱۹۹۸ میلادی استفاده شده است. دامنه ارزش‌های تصویر شاخص پوشش گیاهی در منطقه مورد مطالعه بین ۰/۴۲۳۱- تا ۰/۶۲۶۵ نوسان دارد. شکل شماره (۲) بیانگر نمودار فراوانی ارزش‌های تصویر شاخص پوشش گیاهی منطقه است. ارزش‌های بالا در تصویر، شاخص پوشش گیاهی مناطق با تراکم پوشش گیاهی بیشتر و ارزش‌های منفی نواحی فاقد پوشش گیاهی را نشان می‌دهد.

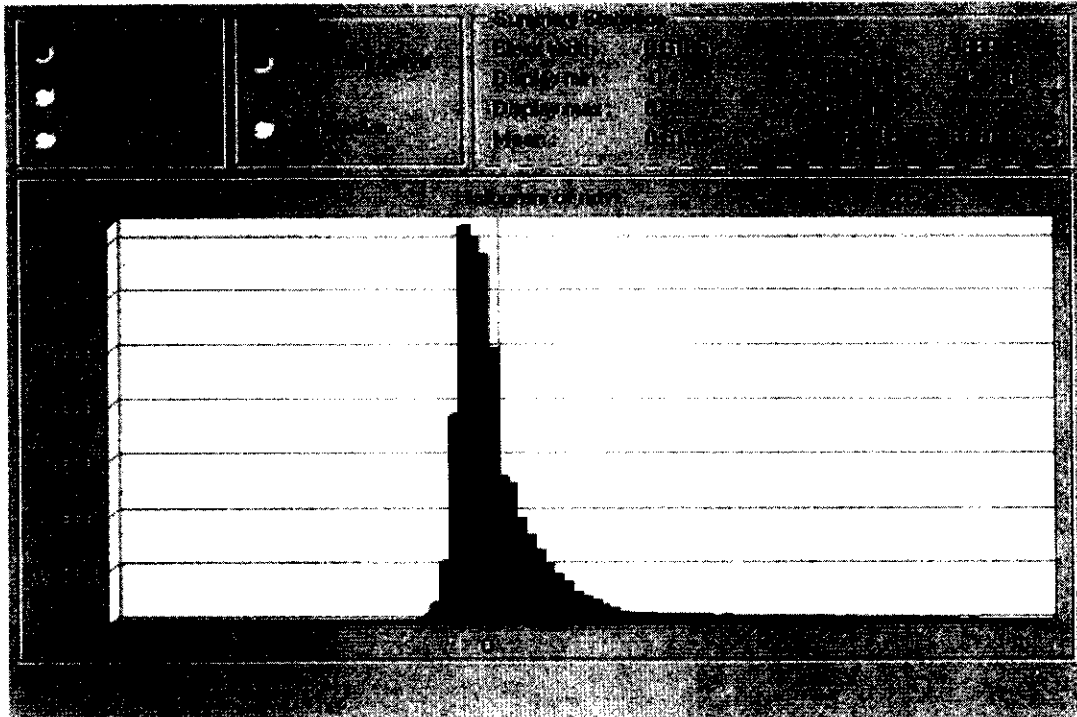
۷- تهیه نقشه شاخص رطوبت منطقه

با توجه به اهمیت عامل رطوبت در کاربری‌های مختلف، نقشه رطوبت منطقه از طریق تبدیل Tassled Cap استخراج و در عملیات تحلیل اطلاعات مورد استفاده قرار گرفت که در آن همه باندهای سنجنده TM به استثنای باند ۶ اعمال

1 - Digital Elevation Model

2 - Normalized Difference Vegetation Index

شده و نقشه مزبور تهیه گردیده است.

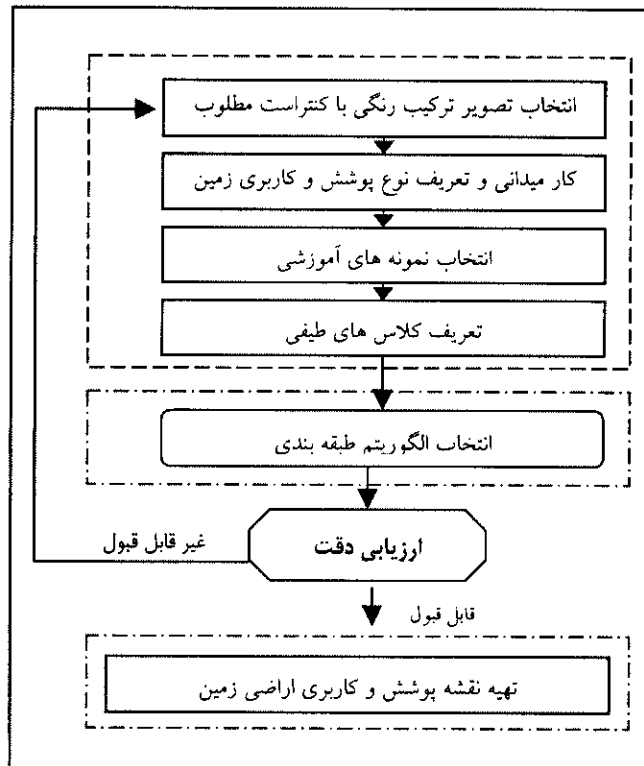
شکل ۲- نمودار فراوانی ارزش های تصویر شاخص NDVI در منطقه مورد مطالعه

۸. تهیه نقشه کاربری اراضی

برای تهیه نقشه کاربری‌های فعلی اراضی از ویژگی‌های طیفی پدیده‌های مختلف استفاده شد. در این فرایند ابتدا نمونه‌های آموزشی از طریق بازدیدهای محلی و عکس‌های هوایی و نقشه توپوگرافی استخراج گردید. پس از استخراج نمونه‌های آموزشی از باندهای ۷، ۴ و ۱ سنجنده TM با روش طبقه‌بندی نظارت شده و بهره‌گیری از الگوریتم حداکثر احتمال^۱، نقشه طبقه‌بندی کاربری‌ها تهیه شد. شکل شماره (۳) نشان دهنده مراحل تهیه نقشه کاربری اراضی از تصاویر ماهواره‌ای است.

در الگوریتم طبقه‌بندی حداکثر احتمال تصاویر ماهواره‌ای، یک پیکسل در فضای چند بعدی مورد بررسی قرار می‌گیرد و در آن پیکسل‌های ناشناخته بر مبنای احتمال مشاهده شده به کلاس‌های مورد نظر تخصیص داده می‌شود. در این روش اگر احتمال اختصاص درصدی از منطقه به کلاس خاصی بتواند محاسبه گردد، احتمال تعلق پیکسل به آن کلاس را وارد می‌شود. با توجه به این که در این تحقیق پیش فرضی در زمینه احتمال اختصاص پیکسل‌ها به هیچکدام از کلاس‌ها وجود نداشت؛ لذا احتمالی برای طبقه‌بندی کلاس‌ها در نظر گرفته نشد. همچنین در روش طبقه‌بندی حداکثر احتمال این امکان وجود دارد که پیکسل‌هایی که به احتمال ۱٪ یا ۵٪ درصد به نمونه‌های آموزشی مورد نظر شباهت ندارند، بدون طبقه‌بندی باقی بمانند؛ اما در این تحقیق با توجه به تفکیک طیفی مناسب عوارض و

پدیده‌ها از جمله کلاس‌های جنگل، مرتع و اراضی کشاورزی (با استفاده از بازید میدانی و تفسیر چشمی و مقایسه ارزش‌های طیفی پوشش زمین و کاربری‌ها) در تصویر ماهواره‌ای منطقه این احتمال صفر در نظر گرفته شد و در نتیجه کلیه پیکسل‌ها طبقه بندی گردید. دقت طبقه‌بندی مذکور با استفاده از شاخص کاپا $93/63$ درصد محاسبه شده است که نشان می‌دهد دقت نقشه کاربری تهیه شده قابل قبول بوده و می‌تواند مورد استناد قرار گیرد. غالب‌ترین کاربری منطقه، اراضی زیر کشت دیم با 26 درصد، مراتع با 27 درصد و اراضی بایر با 16 درصد است.

شکل شماره ۳- نمودار مراحل تهیه نقشه کاربری اراضی از تصاویر ماهواره‌ای

علاوه بر نقشه‌های فوق، نقشه فاصله از رودخانه نیز استخراج شده و در برخی از مدل‌های مورد مطالعه از آن استفاده شده است.

ارزیابی اکولوژیکی

پس از جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز و تشکیل پایگاه اطلاعاتی مربوطه، منابع موجود منطقه مورد ارزیابی و تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. به همین منظور ماتریس ارزیابی برای تعیین مکان‌های مناسب کاربری‌های مختلف تشکیل گردید. در این تحقیق با توجه به شرایط جغرافیایی منطقه، مدل‌های کاربری‌های کشاورزی، جنگلداری، مرتعداری، حفاظت، تفریح گسترده و آبرزی‌پروری مورد بررسی قرار گرفت. عواملی که با توجه به نوع کاربری‌ها در ارزیابی مورد استفاده قرار گرفته به شرح جدول شماره (۱) است. همان‌طور که در جدول مشخص است، برای تعیین

توان اکولوژیک کاربری مختلف از عوامل متعددی استفاده شده است؛ به طور مثال برای تعیین توان اکولوژیک منطقه برای کشاورزی از عوامل خاک، شیب، ارتفاع، زمین‌شناسی، رطوبت، پوشش گیاهی و حساسیت به فرسایش استفاده شده است. جدول شماره (۱) عوامل مؤثری را که در ارزیابی و تعیین منابع مناسب کاربری‌های مختلف مورد استفاده قرار گرفته است، مشخص می‌سازد.

جدول ۱- عوامل مؤثری که در ارزیابی و تعیین منابع مناسب کاربری‌های مختلف مورد استفاده قرار گرفته است

کشاوری	مرتعداری	حفاظت	تفرج گسترده	جنگلداری
شیب	x	x	x	x
جهت شیب	-	-	*	-
زمین شناسی	x	x	-	x
پوشش گیاهی	x	x	x	x
فاصله از رودخانه	-	x	x	x
ارتفاع	x	-	*	-
شاخص رطوبت	x	x	-	-
بارش	-	x	-	-
خاک	x	x	x	x
حساسیت به فرسایش	x	-	x	x

یکی از مهمترین روش‌های تعیین تناسب اراضی برای کاربری خاص، استفاده از تکنیک‌های ارزیابی چند عامله است. از آنجا که تعیین تناسب اراضی به ویژگی‌های عرصه‌ها و ارتباط توپولوژیکی با عوامل محیطی بستگی دارد، توجه به این روابط توپولوژیکی در فرآیند برنامه‌ریزی ضروری است. این ارتباطات شناسایی شده و با استفاده از تکنیک‌های ارزیابی چند عامله موجود در سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی، ادغام شده و به یک مدل اختصاص می‌یابند. بکارگیری تکنیک‌های چند عامله موجود در سیستم اطلاعات جغرافیایی بر اساس یک روش منطقی انجام می‌گیرد که ابزار لازم را جهت تحلیل و برنامه‌ریزی محیطی مهیا می‌کند. بکارگیری روش‌های ارزیابی چند عامله مستلزم انجام عملیاتی است که عمده‌ترین آنها عبارتند از: تشکیل ماتریس ارزیابی، استاندارد کردن، تعیین وزن عوامل مؤثر در کاربری و تحلیل اطلاعات در این تحقیق با استفاده از روش ارزیابی چند عامله و روش وزن دهی CRITIC به تعیین توان اکولوژیک منطقه اقدام شده است. روش وزن دهی CRITIC در سال ۱۹۸۲ توسط زلنی^۱ برای تعیین وزن عوامل ارائه شده است که در آن نظر کارشناس دخالت چندانی ندارد. در روش پیشنهادی وی خصیصه‌ها به عنوان منابع اطلاعاتی، وزن تعیین شده مقدار اطلاعات موجود را منعکس می‌کند. این روش از سال ۱۹۹۵ توسط دیاک و دیگران مورد بازنگری قرار گرفت و تضاد موجود بین عوامل در آن دخالت داده شد (دیاکوالاکی و دیگران، ۱۹۹۵).

شایان ذکر است علاوه بر روش وزن دهی CRITIC از روش وزن دهی رتبه دهی و نسبتی نیز استفاده می شود (مالزوفسکی، ۱۹۹۹). برای وزن دهی به روش CRITIC ابتدا ضریب همبستگی بین پارامترهای درگیر در تعیین توان اکولوژیک محاسبه می شود (برای مثال کلیه عملیات برای کاربری کشاورزی در جداول ۲ و ۳ ارائه شده و به دلیل طولانی بودن از ارائه جداول برای سایر کاربری ها خودداری شده است). سپس با استفاده از رابطه (۱) مجموع تضاد بین عوامل محاسبه می گردد (جدول شماره ۲).

$$C_{jk} = \sum_{k=1}^m (1 - r_{jk}) \quad (1)$$

که در آن C_{jk} تضاد بین عوامل و r_{jk} همبستگی بین عوامل j و k می باشد. در مسائل چند عامله، اطلاعات در ارتباط با میزان تداخل و تضاد بیان می شود که از طریق رابطه (۲) میزان اطلاعات عامل j محاسبه می شود.

$$C_k = \delta_j \sum_{k=1}^m (1 - r_{jk}) \quad (2)$$

که در آن C_{jk} میزان اطلاعات عامل j و δ_j انحراف معیار عامل j خواهد بود. با توجه به روابط فوق، عواملی که دارای C_j یا اطلاعات بیشتری باشد، وزن زیادی به خود اختصاص خواهد داد. وزن هر عامل از طریق رابطه (۳) قابل محاسبه خواهد بود.

$$W_j = \frac{C_j}{\sum_{k=1}^m C_k} \quad (3)$$

که در آن w_j وزن عامل j ، C_k مجموع C_k یا مضروب انحراف معیار در تضاد می باشد. یکی از روش های متداول در ارزیابی چند عامله که کاربرد وسیعی در محیط GIS پیدا کرده است، روش ترکیب وزن دار^۱ (WLC) است. عوامل مورد بررسی با اعمال وزن تعیین شده با استفاده از رابطه (۴) تلفیق و مجموع نتایج حاصله نشان دهنده تناسب نهایی می باشد. در این روش هر عامل در وزن خود ضرب می شود و ارزش بدست آمده برای تمام عوامل با هم جمع می شوند.

$$S = \sum w_j x_i \quad (4)$$

در این رابطه S تناسب برای هدف بررسی و w_i وزن عامل i و x_i نمره مربوط به عامل i می باشد. در رابطه فوق به مانند معادله رگرسیون، تناسب به صورت خطی تعیین می شود. در صورتی که ضابطه هایی به عنوان محدودیت قطعی محسوب شوند، به صورت بولین که در آن «صفر» نماینده محدودیت و «یک» عدم محدودیت است، مورد استفاده قرار می گیرد. رابطه فوق به شکل رابطه (۵) تعدیل می شود.

$$S = \sum w_i x_i c_i \quad (5)$$

در این رابطه c_i نمره مربوط به محدودیت i که شامل ارزش های صفر و یک است. در رابطه فوق پس از اعمال

وزن ضابطه‌ها و محاسبهٔ مجموع آن، نتیجه به نمرات عوامل محدودیت ضرب می‌شود. در نتیجه نواحی که دارای محدودیت است، به عنوان مناطق فاقد تناسب و مناطق بدون محدودیت برای کاربری مورد نظر مناسب تشخیص داده می‌شوند. پس از تعیین وزن عوامل مؤثر در تناسب اراضی به روش وزن دهی CRITIC، نقشه توان اکولوژیک منطقه با استفاده از تابع MCE تهیه گردید. در مرحلهٔ بعدی، اراضی متناسب به کاربری‌های مورد نظر اختصاص یافت. این عملیات با استفاده از تابع¹ MOLA در نرم افزار ادریسی انجام گردید. در این روش ابتدا هر کدام از تصاویر بدست آمده از روش‌های رگرسیون چند متغیره و² MCE مبتنی بر وزن دهی CRITIC با استفاده از تابع Rank در نرم‌افزار ادریسی به صورت نزولی و صعودی رتبه‌بندی گردید. سپس کاربری‌ها اولویت‌بندی شده و وزن آنها استاندارد گردید و در نهایت به همراه مساحت مورد نیاز بر حسب تعداد پیکسل در تابع MOLA وارد شد (این تابع در نرم افزار ادریسی جهت اختصاص منابع پیش‌بینی شده است) و نقشه کاربری بهینه منطقه تهیه گردید (شکل شماره 4) مشخصات اراضی بهینه تخصیص یافته در جدول شماره (3) ارائه شده است. در نقشه کاربری بهینه ضمن پیش‌بینی برای اراضی کشاورزی، مرتعداری و جنگلداری، برای نخستین بار با توجه به نیاز منطقه، مناطق متناسب برای کاربری آبرزی پروری و تفریح گسترده مشخص گردیده است.

جدول 2- ماتریس ضریب همبستگی بین پارامترهای مؤثر در تعیین توان اکولوژیک کشاورزی و تعیین وزن

عوامل به روش CRITIC

وزن عوامل	حاصل ضرب تضاد و انحراف معیار ²	انحراف معیار	تضاد	ارتفاع	حساسیت به فرسایش	پوشش گیاهی	خاک	زمین شناسی	شیب	رطوبت	
۰/۰۳۸	۷۲/۲۷	۱۶/۲۱۸	۴/۴۵۶۲	۰/۲۶۱۶	۰/۳۷۸۷	۵۱۳/	۰/۲۳۲۵	-۰/۰۱۹	۰/۱۶۶۲	-	رطوبت
۰/۱۵۹	۳۰۷/۳	۷۳/۹	۴/۱۵۸۸	۰/۶۵۹۷	۰/۱۶۱۲	۰/۱۰۲۹	۰/۵۲۸۴	۰/۵۴۵۲	-	۰/۱۶۶۲	شیب
۰/۲۰۵	۳۹۵/۱	۷۳/۹	۵/۳۴۵۸	۰/۳۹۷۲	-۰/۵۷۵۷	-۰/۲۰۶	۰/۳۱۰۰	-	۰/۵۴۵۲	-۰/۰۱۹	زمین شناسی
۰/۱۶۴	۳۱۵/۹	۷۳/۹	۴/۲۷۵۰	۰/۴۴۹۷	۰/۰۲۴۰	۰/۱۸۰۲	-	۰/۳۱۰۰	۰/۵۲۸۴	۰/۲۳۲۵	خاک
۰/۰۴۶	۸۴/۳۱	۱۸/۵۳	۴/۵۴۹۹	۰/۱۰۷۱	۰/۵۶۶۷	-	۰/۱۸۰۲	-۰/۰۲۰۶	۰/۱۰۲۹	۰/۵۱۳۸	پوشش گیاهی
۰/۰۴۶	۴۲۸/۴	۷۳/۹	۵/۷۹۷۴	-۰/۲۹۹	-	۰/۵۶۶۷	۰/۰۲۴۰	-۰/۵۷۵۷	-۰/۱۶۱۲	۰/۳۷۸۷	حساسیت به فرسایش
۰/۲۲۳	۳۱۷/۵۳	۷۶/۴۴	۴/۱۵۴۶	-	-۰/۲۹۹	۰/۱۰۷۱	۰/۴۴۹۷	۰/۳۹۷۲	۰/۶۵۹۷	۰/۲۶۱۶	ارتفاع
۱	۱۹۲۰/۸										مجموع

نتایج و بحث

به طور مشخص استفاده از روش ارزیابی چند عامله با استفاده از روش وزن‌دهی CRITIC و توانایی‌های سیستم

1- Multi Objective Land Allocation
2- Multi Criteria Evaluation

۳- همسان بودن انحراف معیار در برخی از عوامل به علت یکسان بودن تعداد طبقات در نقشه‌های آن عوامل است.

اطلاعات جغرافیایی برای ترکیب لایه‌های اطلاعاتی جمع‌آوری شده توانست نقشه‌های توان اکولوژیک منطقه را برای کاربری مختلف مشخص کند. سپس اختصاص زمین در محیط نرم افزار Idrisi (تابع Mola) توانست الگوی بهینه برای کاربری‌های متعدّد را تعیین و ارائه نماید. مقایسه جدول کاربری فعلی بر مبنای شکل شماره (۵) و کاربری بهینه (جدول شماره ۳) نشان‌دهنده آن است که در این منطقه امکانات لازم برای توسعه اراضی کشاورزی و همچنین اراضی جنگلی وجود دارد. در این فرضیه افزایش اراضی کشاورزی از ۳۱ به ۳۴ درصد وسعت منطقه یعنی ۳ درصد بیش از وسعت فعلی امکان‌پذیر است. بیشترین وسعتی که امکان گسترش آن در منطقه وجود دارد، کاربری جنگلداری است که تا ۹ درصد امکان توسعه آن در منطقه وجود دارد. همچنین حدود ۱/۷۹ درصد از منطقه قابلیت توسعه فعالیت‌های آبرزی‌پروری و توریسم گسترده را دارا هستند. این اراضی از اختصاص اراضی بایر که ۱۶/۲۹ درصد کاربری موجود را تشکیل می‌دهند، امکان‌پذیر است.

جدول ۳- وسعت کاربری‌های موجود و بهینه برای منطقه خرم‌آباد

نوع کاربری	وسعت اراضی فعلی (به درصد)	وسعت اراضی بهینه (به درصد)
اراضی ساخته شده	۳/۱۸	۳/۱۸
اراضی سنگلاخی و شن‌زارها	۱۶/۹۸	۲۰/۰۱
اراضی کشاورزی (باغات و اراضی آبی و دیم)	۳۱/۷۴	۳۴/۹۷
اراضی مرتعی	۲۶/۷۳	۲۵/۸۱
اراضی جنگلی	۵/۰۸	۱۴/۲۳
اراضی بایر	۱۶/۲۹	-
کاربری آبرزی‌پروری	-	۱/۰۲
کاربری توریسم گسترده	-	۰/۷۸
جمع	۱۰۰	۱۰۰

راهنمای نقشه

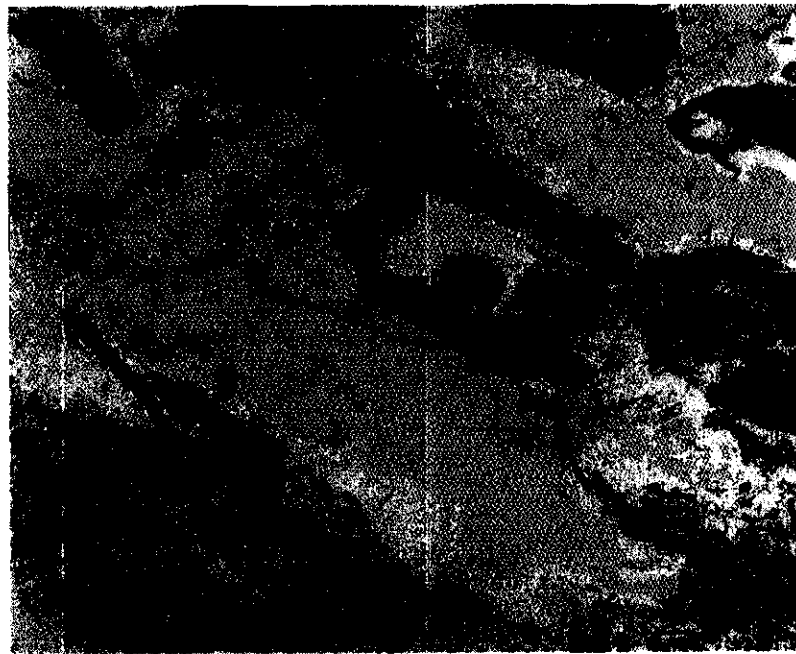
- اراضی ساخته شده
- اراضی کشاورزی (باغات و اراضی آبی)
- اراضی کشاورزی (اراضی دیم)
- اراضی باهر
- اراضی مرتعی
- اراضی جنگلی
- اراضی سنگلاخی و شنزارها

شکل (۴): نقشه کاربری اراضی فعلی منطقه خرم آباد (تهیه شده از تصاویر سنجنده TM)

راهنمای نقشه

- اراضی ساخته شده
- مناطق حفاظتی و سنگلاخی
- اراضی متناسب با کاربری کشاورزی
- اراضی متناسب با کاربری مرتع داری
- اراضی متناسب با کاربری جنگل داری
- اراضی متناسب با کاربری آبی پروزی
- اراضی متناسب با کاربری توریسم گسترده

شکل (۵): نقشه کاربری پهنه اراضی منطقه خرم آباد

منابع و مأخذ:

- ۱- احمدی زاده، سعید، زارع، علیرضا، داوری، محمدرضا، قوامی، مهران، ۱۳۷۷، برنامه ریزی استان خراسان با استفاده از مدل های اکولوژیک و سامانه های اطلاعات جغرافیایی، مجموعه مقالات همایش ژئوماتیک ۷۸، انتشارات سازمان نقشه برداری کشور، ص ۳۵ تا ۴۳.
- ۲- اداره کل آمار و اطلاعات وزارت کشاورزی، ۱۳۷۴، تهیه نقشه برنج کاری و برآورد سطح زیرکشت استان گیلان.
- ۳- جهانی، علی، ۱۳۷۶، ارزیابی چند منظوره تناسب اراضی با استفاده از روشهای کمی و منطق فازی در محیط ساج، پایان نامه کارشناسی ارشد سنجش از دور، دانشگاه تربیت مدرس.
- ۴- سازمان آب ایران، ۱۳۴۹، گزارش بررسی زمین شناسی و منابع آب منطقه خرم آباد، نشریه شماره ۵۱.
- ۵- مرکز آمار ایران، ۱۳۷۵، نتایج تفصیلی سرشماری عمومی نفوس و مسکن، شهرستان خرم آباد.
- ۶- مرکز پژوهش ها و مطالعات کاربردی کارست، ۱۳۵۷، گزارش مکان یابی چاههای آهکی شهرستان های خرم آباد و پل دختر، تهران.
- ۷- مهاجر شجاعی، محمدحسن، ۱۳۶۱، ارزیابی منابع و قابلیت اراضی منطقه خرم آباد، بروجرد، ازنا، استان لرستان، مؤسسه تحقیقات آب و خاک، نشریه شماره ۶۰۸.
- ۸- مهاجر شجاعی، محمد حسن، ۱۳۶۴، راهنمای طبقه بندی اراضی برای دیم کاری، مجموعه مقالات خاک و آب، سال اول، شماره ۱- انتشارات مؤسسه آب و خاک.
- ۹- میذر، پل، ۱۳۷۷، پردازش کامپیوتری تصاویر سنجش از دور، ترجمه محمد نجفی، انتشارات سمت، تهران.
- 10- Diakoulaki, D, G, Marrotal and L, Payayannakis, 1995. Determining objective weights in Multiple Criteria problems. The critic method, computers ops kes, NO 22 , pp 763-770.
- 11- Leo, Samaralcoon , Hashimato, 1995. Integration of Remote Sensing and GIS technologies for Large Area Landcover Mapping, Asian-Pacific Remote Sensing Journal Vol.x., No.2, pp146-147.
- 12- Perera.A and Thillanadarajan V, 1991. GIS for land use planning, Asia-Pacific Remote Sensing , Vol.3, NO.2.
- 13- Prokash and R,P, Gupta, 1998. Land use mapping and change detection in cool mining area, case study in the Jharia Coalfield, India, International Journal of Remote Sensing, Vol. 19, No.3, pp391-610, 1998.
- 14- Malezewski , Jeak, 1999. GIS and multi criteria decision analysis, New York. PP 183-188.